

Επικαιρότητα εν συντομία...

Επικαιρότητα εν συντομία...

Μια πλούσια νομολογία του ΕΔΔΑ προστατεύει τον ιδιωτικό βίο του υπαλλήλου κατά τη διάρκεια των επικοινωνιών του στον χώρο εργασίας. Τι γίνεται όμως με το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού υπολογιστή που του παρέχεται από τον εργοδότη του; Η γαλλική νομοθεσία δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να έχει πρόσβαση σε οποιοδήποτε αρχείο, αρκεί αυτό να μην έχει χαρακτηριστεί ως «ιδιωτικό» από τον υπάλληλο. Σ' αυτήν την περίπτωση, το βασικό περιεχόμενο ενός σκληρού δίσκου που έχει χαρακτηριστεί από τον εργαζόμενο ως «προσωπικά δεδομένα», το οποίο και εμπεριέχει μεγάλο όγκο αρχείων, αναγνώστηκε από τον εργοδότη στο πλαίσιο πειθαρχικού ελέγχου. Οι οδηγίες της εταιρείας ήταν οι εργαζόμενοι να μεταβιβάζουν τα προσωπικά τους αρχεία σε έναν επιμέρους φάκελο που θα έφερε την ονομασία «ιδιωτικό». Τα εθνικά δικαστήρια δεν διαπίστωσαν παραβίαση του δικαιώματος του εργαζομένου στον ιδιωτικό βίο. Το ΕΔΔΑ συμφώνησε και απέρριψε την αίτηση.

P.J.

Στην υπόθεση C-498/16 Maximilian Schrems v Facebook Ireland, το ΔΕΕ προέβη σε μια αναμενόμενη ερμηνεία του Κανονισμού Βρυξέλλες I και δη των κανόνων που αφορούν στη διεθνή δικαιοδοσία σε διαφορές προκύπτουσες από καταναλωτικές συμβάσεις, η οποία όμως εμφανίζει ενδιαφέρον ως προς τον ορισμό του όρου «καταναλωτής» στο πλαίσιο του Κανονισμού. Συγκεκριμένα, ο χρήστης μέσω κοινωνικής δικτύωσης ο οποίος συνεβλήθη με τον παρόχο για σκοπούς προσωπικούς ή μη επαγγελματικούς θεωρείται καταναλωτής νοουμένου ότι η χρήση του μέσου δεν μετετρέπη μετά τη σύναψη της σύμβασης σε επαγγελματική ή κυρίως επαγγελματική. Το γεγονός ότι ο χρήστης έχει αναπτύξει ιδιαίτερες και εξειδικευμένες γνώσεις επί του αντικείμενου της σύμβασης (στην εν λόγω υπόθεση, επί των μέσων κοινωνικής δικτύωσης) δεν αναιρεί την ιδιότητα του ως «καταναλωτή». Ως εκ τούτου, ένας τέτοιος χρήστης δύναται να καταχωρήσει την αγωγή του εναντίον του παρόχου στα δικαστήρια της δικής του κατοικίας σύμφωνα με το Άρθρο 18(1) του Κανονισμού (πρώην Άρθρο 16). Η ευνοϊκή αυτή επιλογή είναι όμως διαθέσιμη μόνο στον καταναλωτή που ασκεί την αγωγή του προσωπικά και όχι στο οιοδήποτε πρόσωπο ή φορέα, προς τον οποίο ο καταναλωτής εκχωρεί το δικαίωμα του για έγερση αγωγής.

X.M.

Το ΔΕΕ, με απόφασή του στις 27.2.2018 (αριθμός υπόθεσης : C-64/16) κατόπιν αίτησης προδικαστικής αποφάσεως που υπεβλήθη από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Πορτογαλίας, απεφάνθη ότι δεν αντίκεινται στην αρχή ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, η οποία κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο (άρθρο 19 § 1 εδ. β' ΣΕΕ), γενικά μέτρα μείωσης των αποδοχών των δικαστών, τα οποία υπαγορεύονται από την ανάγκη εξάλειψης υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος και συνδέονται με πρόγραμμα χρηματοοικονομικής συνδρομής από την Ένωση.

E.P.

ΕΔΔΑ, 22 Φεβρουαρίου 2018, Libert κατά Γαλλίας, no 588/13.

ΔΕΕ, C-498/16 Maximilian Schrems v Facebook Ireland, 25 Ιανουαρίου 2018.

ΔΕΕ, C-64/16 Associação Sindical dos Juizes Portugueses κατά Tribunal de Contas, 27 Φεβρουαρίου 2018.

Νέα και ανακοινώσεις

ΕΔΔΑ, Danilczuk v. Cyprus, Αίτηση αρ. 21318/12, 3 Απριλίου 2018

Στην υπόθεση *Danilczuk v. Cyprus* (Αίτηση αρ. 21318/12, απόφαση ημερομηνίας 3 Απριλίου 2018), το ΕΔΔΑ κατέληξε ότι οι συνθήκες κράτησης στις Κεντρικές Φυλακές της Κύπρου παραβίαζαν το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, καθότι υπήρχε συνωστισμός, οι συνθήκες υγιεινής ήταν κατώτερες του επιπέδου που απαιτείται και τα κελιά ήταν κρύα και στερούνταν φυσικού φωτισμού. Για τα ευρήματα του, το Δικαστήριο βασίστηκε και στις εκθέσεις που ετοιμάστηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας ("CPT") κατά τους επιτόπιους ελέγχους μεταξύ του 2008 και 2013 καθώς και σε έκθεση της Επιτρόπου Διοικήσεως (Σεπτέμβριο του 2011) και ιδιαίτερα στο γεγονός ότι και οι δύο αρχές εξέφρασαν τον προβληματισμό τους για τον υπερπληθυσμό στις Φυλακές και τη στέρηση πρόσβασης στην τουαλέτα κατά τη διάρκεια της νύχτας. Ως εκ τούτου, το ΕΔΔΑ κατέληξε ότι οι συνθήκες κράτησης του Αιτητή, τον υπέβαλαν σε δυσκολίες που ήταν πέρα από το βαθμό ταλαιπωρίας που αναμένεται υπό τέτοιες συνθήκες και έτσι αποτελούσαν απάνθρωπη μεταχείριση η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ.

M.P.

ΕΔΔΑ, Kamenos v Cyprus, Αρ. Αίτησης 147/07, 31 Οκτωβρίου 2017.

Στις 31 Οκτωβρίου 2017 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) εξέδωσε απόφαση σταθμό αναφορικά με τη πειθαρχική εξουσία του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου (ΑΔΣ) της Κύπρου. Η υπόθεση αφορούσε τη προσφυγή, ενώπιον του ΕΔΔΑ, του πρώην προέδρου του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Κώστα Καμένου κατά της απόφασης του ΑΔΣ αναφορικά με την απόλυση του με την αιτιολογία της ανάρμοστης συμπεριφοράς. Συγκεκριμένα ο κύριος Καμένος παραπονέθηκε ότι, κατά παράβαση του Άρθρου 6(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν ειδικάστηκε από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, καθώς κατηγορήθηκε, ειδικάστηκε και καταδικάστηκε από τους ίδιους δικαστές και επιπλέον, κατά παράβαση του Άρθρου 6(2) της ΕΣΔΑ, δεν του δόθηκαν οι αναγκαίες λεπτομέρειες αναφορικά με το αδίκημα που αντιμετώπιζε. Αναφορικά με το πρώτο του παράπονο, το ΕΔΔΑ δικαίωσε το κύριο Καμένο καθώς έκρινε ότι η διαδικασία, βάσει της οποίας το ΑΔΣ διαμόρφωσε τις κατηγορίες και μετέπειτα ειδικάσε το ίδιο την υπόθεση, ενείχε λειτουργικό ελάττωμα (functional defect) το οποίο έθετε σε αμφιβολία την αμεροληψία του. Ως εκ τούτου έκρινε ότι παραβιάστηκε το Άρθρο 6(1) της ΕΣΔΑ. Αναφορικά με το δεύτερο παράπονο, αυτό απορρίφθηκε από το ΕΔΔΑ ως αδικαιολόγητο. Το ΕΔΔΑ επιδίκασε στη Κυπριακή Δημοκρατία το ποσό των 7800 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο κύριος Καμένος και το ποσό των 10000 ευρώ ως δικαστικά έξοδα.

Θ.Π-Μ.

•••••